

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0290/2011

26.7.2011

RAPORT

Avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemid
(2011/2072(INI))

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Raportöör: Vicky Ford

Arvamuse koostaja (*): Corinne Lepage, keskkonna-, rahvatervise ja
toiduohutuse komisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	18
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS (*)..	23
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	30
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS.....	34
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	37

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 50

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemide kohta (2011/2072(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivi 94/22/EÜ süsivesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta¹;
- võttes arvesse nõukogu 3. novembri 1992. aasta direktiivi 92/91/EMÜ puurides maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta²;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (IPPC direktiiv)³;
- võttes arvesse nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (keskkonnamõju hindamise direktiiv)⁴, mida on muudetud direktiividega 97/11/EÜ⁵, 2003/35/EÜ⁶ ja 2009/31/EÜ⁷;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ keskkonnastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (keskkonnastutuse direktiiv)⁸;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1406/2002 (muudetud), millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet⁹;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 2038/2006 Euroopa Meresõiduohutuse Ameti laevareostuse vastase tegevuse mitmeaastase rahastamise ja määruse (EÜ) nr 1406/2002 muutmise kohta¹⁰;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv)¹¹;

¹ EÜT L 164, 30.6.1994, lk 3.

² EÜT L 348, 28.11.1992, lk 9.

³ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.

⁴ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

⁵ EÜT L 73, 14.3.1997, lk 5.

⁶ ELT L 156, 24.6.2003, lk 17.

⁷ ELT L 140, 5.6.2009, lk 114.

⁸ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

⁹ EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1.

¹⁰ ELT L 394, 30.12.2006, lk 1.

¹¹ ELT L 162, 21.6.2008, lk 11.

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi tegevuse kohta naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas¹ ;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemid” (KOM(2010)0560);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 194;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 11 ja 191;
 - võttes arvesse Deepwater Horizonsi juhtumit, mis tõi kaasa traagilisi inimkaotusi ja suurt keskkonnakahju;
 - võttes arvesse BP Deepwater Horizonsi naftalekke ja avamerepuurimise küsimustega tegeleva USA riikliku komisjoni lõpparuannet;
 - võttes arvesse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (elupaikade direktiiv)²;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja tööhõive- ning sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ja õiguskomisjoni arvamusi (A7-0290/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 194 kinnitatakse selgesõnaliselt liikmesriikide õigust määrata kindlaks oma energiavarude kasutamise tingimused, võttes samas arvesse ka solidaarsust ja keskkonnakaitset;
- B. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 191 on kinnitatud asjaolu, et liidu keskkonnapoliitika eesmärk peab olema kaitstuse kõrge tase ning see peab põhinema ettevaatusprintsipiil ja põhimõtetel, mille kohaselt tuleb võtta ennetusmeetmeid ja keskkonnakahjustus heastada eeskätt kahjustuse kohas, saastaja peab aga maksma;
- C. arvestades, et kohalikud nafta ja gaasi allikad aitavad märkimisväärselt kaasa Euroopa praeguse energiavajaduse katmisele ning neil on praegu väga tähtis osa energiajulgeoleku ja energia mitmekesisuse tagamisel;
- D. arvestades, et suureneb avameretegevus ELiga külgnevatel aladel, mille suhtes ei kehti ELi õigus, kuid kus iga õnnetus võib mõjutada ELi territooriumi, ja arvestades, et paljud nendest aladest on praegu poliitiliselt ebastabiilsed;
- E. arvestades, et juba on olemas laiaulatuslik rahvusvaheline õigusnormistik ja rahvusvahelised konventsioonid, mis hõlmavad meresid, sh Euroopa veealaid;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0352.

² EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

- F. arvestades, et ÜRO mereõiguse konventsioon loob õigusraamistiku, millele peab vastama ookeanil ja merel toimuv tegevus, sh mandrilava ja majandusvööndi piiritlemine;
- G. arvestades, et tuleb tagada nafta ja maagaasi maardlate uurimise ohutus ja terviklikkus ning Euroopa kodanike ja keskkonna maksimaalne kaitse;
- H. arvestades, et õnnetuse mõjud võivad olla piiriülesed ning seetõttu on õigustatud ELi eelnevalt ettevalmistatud saastele reageerimise strateegia kasutamine, milles võetakse arvesse õnnetusjuhtumeid ELi vetest väljaspool;
- I. arvestades, et Deepwater Horizonti naftalekke näitas äärmuslikes oludes nafta käitlemise võimalikke katastroofilisi tagajärgi keskkonnale ja inimestele ning tohutuid majanduslikke kulusid, mis on seotud sellise keskkonnamõjuga;
- J. arvestades, et mõned BP Deepwater Horizonti naftalekke ja avamerepuurimise küsimustega tegeleva USA riikliku komisjoni mõned soovitusel peegeldavad paljusid tavasid, mis on valitsenud ELi osades vähemalt 20 aastat;
- K. arvestades, et Mehhiko lahe puurimisplatvormi Deepwater Horizon naftalekke tõttu tuleb ELil kiiresti ja vastavalt vajadusele põhjalikult läbi vaadata oma vastavad õigusaktid ja õiguslik regulatsioon, mis käsitleb ettevaatusprintsipi ja põhimõtet, et tuleb võtta ennetavaid meetmeid avamerel nafta ja gaasi tootmise ning puurimistegevuse kõigis aspektides, sealhulgas seoses nafta ja gaasi ohutu edasitoimetamisega merepõhjas või allpool merepõhja tema territooriumil paiknevates veealustes torujuhtmetes; arvestades, et parlament tunneb sellega seoses heameelt, et komisjon soovib kiiresti täita ELi kehtivates õigusaktides olevad lüngad;
- L. arvestades, et Mehhiko lahe katastroof on sundinud tööstust ja pädevaid asutusi looma foorumeid, nagu GIRG¹ ja OSPRAG², et teha katastroofist järeldused, ning arvestades, et paljud nendest algatustest on juba andnud konkreetseid tulemusi;
- M. arvestades, et riiklikud naftaettevõtted annavad 52 % maailma naftatoodangust ja 2007. aastal kontrollisid nad 88 % teadaolevatest naftavarudest, ning arvestades, et nende tähtsus rahvusvaheliste naftaettevõtete suhtes suureneb märgatavalt;
- N. arvestades, et liikmesriikide erinevad reguleerimismehhanismid raskendavad ohutusmeetmete terviklikkuse tagamist, suurendavad ettevõtjate kulusid ning kahjustavad siseturu nõuetekohast ja sujuvat toimimist;
- O. arvestades, et vastavalt tõenditele võib loa andmise protsessi lahutamine tervishoiu ja ohutuse hindamisest hoida ära võimalikud huvide konfliktid või segaduse eesmärkide suhtes;
- P. arvestades, et riiklikud reguleerivad asutused peavad enne litsentsi ja puurimistöödeks lõpliku loa andmist hindama rahalist elujõulisust ja suutlikkust ning kindlustama piisavate rahaliste vahendite, sh vastutuskindlustuse ja ühenduse fondide olemasolu;

¹ Global Industry Response Group (ülemaailmne tööstuse reageerimisrühm).

² Oil Spill response group (naftalekkele reageerimise rühm).

- Q. arvestades, et juba on olemas erinevaid rahvusvahelisi foorumeid, näiteks NSOAF¹, kus seadusandjad saavad vahetada parimaid tavasid;
- R. arvestades, et Euroopa Komisjon juba osaleb ELi nimel Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioonis (OSPAR)², mis on piirkondlik konventsioon Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitsmiseks;
- S. arvestades, et on olemas õnnetusjuhtumitest teatamise mehhanismid, kaasa arvatud OSPARi iga-aastane aruanne heitmete, lekete ja õhuheite kohta, ning arvestades, et mitteregulatiivseid kanaleid, nagu NSOAFi nn ohutusbülletäänid, saab kasutada sellistest juhtumistest saadud õppetundide levitamiseks;
- T. arvestades, et arvukates kehtivates kokkulepetes, nagu OCESi kokkulepe³, on juba täpsustatud menetlused rahvusvaheliseks reageerimiseks rahvusvahelise tähtsusega lekete korral;
- U. arvestades, et ELi masinadirektiiv kehtib üldiselt avamerel asuvate nafta- ja gaasipuurimisseadmete kohta, kuid sellest on välja jäetud ujuvad merepuurplatvormid ja nendel asuvad seadmed;
- V. arvestades, et Euroopa Meresõiduohutuse Amet juba osutab komisjonile tehnilist abi ELi mereohutuse alaste õigusaktide väljatöötamisel ja rakendamisel ning talle on antud tööülesandeid naftasaastele reageerimise, satelliitseire ning laevade kaugtuvastuse ja kaugseire alal;
- W. arvestades, et vastutus igasuguse naftareostuse puhastamise ja tekitatud kahju hüvitamise eest põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 191, milles kehtestatakse põhimõte, et saastaja maksab, ning seda vastutust kajastatakse teisestes õigusaktides, nagu keskkonnavastutuse direktiiv ja jäätmedirektiiv;
- X. arvestades, et Põhjamere kohta on juba olemas naftasaaste vabatahtliku hüvitamise kava,

Reguleeriv lähenemisviis

1. tunnistab, et süsivesinikuvarude uurimise ja kasutamise litsentside ning muude lubade väljastamine on liikmesriikide eesõigus ning igasugune tegevuse peatamine jääb asjaomase liikmesriigi otsustada; rõhutab siiski, et loaandmismenetlus peab vastama teatavatele ELi ühistele kriteeriumidele, ning toonitab asjaolu, et liikmesriigid peaksid süsivesinikuvarude uurimise ja kasutamise lubade väljastamisel kohaldama ettevaatusprintsipi;
2. rõhutab seetõttu, et kuigi kogu ELis on vaja kindlustada kõrged ohutusstandardid, oleks üle-Euroopalise moratooriumi kehtestamine igasugusele uuele süvamere naftapuurimistegevusele ELi vetes siiski ebaproportsionaalne reaktsioon;

¹ North-Sea Offshore Authorities forum (Põhjamere avamereasutuste foorum).

² Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon on rahvusvaheline õiguslik vahend, mis juhib rahvusvahelist koostööd Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse valdkonnas.

³ Offshore Cooperative Emergency Services (OCES) ühendab Taani, Saksamaa, Iirimaa, Madalmaade, Norra ja Ühendkuningriigi ühendusi.

3. rõhutab, et iga liikmesriigi õigusaktide ja eeskirjadega tuleb kindlustada, et kõik käitajad esitaksid riskil põhineva ja kohaspetsiifilise riskianalüüsi, mis kohustab neid täielikult tõendama asjaomastele tervishoiu-, ohutus- ja keskkonnaasutustele, et kõiki kohaspetsiifilisi ja muid riske on arvesse võetud ja kõigi rajatiste puhul rakendatakse kontrolli;
4. rõhutab, et kõikides liikmesriikide õigusaktide ja eeskirjade kogumites tuleks kohaldada mõjusat korda, mis oleks kooskõlas praeguse parima tavaga, mille kohaselt kõikide naftapuurimise taotlustega käib kaasas riskianalüüs, mis tuleb heaks kiita enne tegevuse alustamist, sh sõltumatu kolmandate isikute poolt läbiviidav järelevalve ja korrapärased kontrollid, mida regulaarselt ja sobiva ajavahemiku tagant teostavad sõltumatud eksperdid; rõhutab, et puurimistöödele eelnevad nn regulatiivsed pidepunktid ning samuti iga käitise ülevaatamine sõltumatute ekspertide poolt sobivate ajavahemike järel tagab veelgi kindlamini, et kõigi riskidega on arvestatud ja neid on leevendatud;
5. nõuab, et igast riskianalüüsisist kujuneks muutuv ja arenev dokument, et materiaaltehnoloogiliseks või seadmete muudatuseks oleks vajalik asjaomaste pädevate asutuste heakskiit, ning rõhutab, et kõik riskianalüüsid tuleks vähemalt iga viie aasta järel läbi vaadata, sh sõltumatute reguleerivate asutuste poolt; rõhutab, et kõik kohapealsed menetslused ja seadmed, mis on mõeldud võimalikele plahvatustele reageerimiseks, peavad olema kantud riskianalüüsi;
6. tunnistab, et juba on olemas eeskirjade ja parimate tavade kogum ja on veendunud, et igasugune eriotstarbeline uus ELi õigusakt võib destabiliseerida kehtivat eeskirjade kogumit, mistõttu võidakse eemaldada riskianalüüsil põhinevast äraproovitud lähenemisviisist, samuti rõhutab, et uute õigusaktidega tohi üritada dubleerida või ohustada olemasolevat parimat tava;
7. toetab komisjoni soovi kooskõlastatult liikmesriikidega muuta miinimumstandardid ELis rangemaks; on veendunud, et kõikides õigusaktides tuleks käsitleda ohutust ja keskkonnaprobleeme ja kõigil avamere nafta- ja gaasitootmise aladel tuleks kohaldada kõrgeimaid ohutus- ja keskkonnastandardeid; nõuab sõltumatu kolmanda osapoole kaasamist, et suurendada õnnetuse korral kooskõlastamise taset; soovib selle rolli andmist Euroopa Meresõiduohutuse Ametile;
8. nõuab keskkonnamõju hindamise direktiivi¹ reguleerimisala laiendamist selliselt, et see hõlmaks avamereprojektide kõiki etappe (uuringu- ja tootmissetapp), ning nõuab eritingimuste kehtestamist keskkonnamõju hindamisele süvavete, keeruliste puuraukude ja probleemsete puurimistingimuste korral ning nafta/gaasi edasitoimetamise korral merepõhjas/allpool merepõhja paiknevates veealustes torujuhtmetes; on arvamisel, et lisaks peaks komisjon tagama, et riiklike asutuste heakskiidetud avamereprojektide keskkonnamõju hindamine sisaldaks korda, mida käitajal tuleb järgida kasutuselt kõrvaldamise etapis; palub komisjonil vaadata läbi keskkonnamõju hindamist käsitlevad õigusnormid ja kehtestada nõue, et keskkonnamõju hindamise menetslused tuleb tellida kliendist sõltumatutelt ekspertidelt;

¹ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (muudetud); EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

9. kutsub komisjoni üles uurima praegust reguleerivat raamistikku seoses olemasoleva puurimisinfrastruktuuri kasutuselt kõrvaldamisega ja selgitama vajaduse korral õigusaktide kaudu ettevõtjate kohustust tagada ohutu demonteerimine ning nende vastutust kasutuselt kõrvaldamisest tingitud keskkonnakahju korral ja keskkonnakahju korral, mida puurplatvormid põhjustavad pärast kasutuselt kõrvaldamist;
10. palub komisjonil kaaluda õigusaktides sisalduvate, maismaal esineva ohu ohjeldamist puudutavate usaldusväärsete põhimõtete (Seveso II¹ ja III²) laiendamist avamerel nafta ja gaasi tootmist käsitlevatele õigusaktidele; seni ning juhul, kui komisjon ei algata selliseid uusi konkreetseid õigusakte, palub komisjonil uuesti läbi vaadata direktiivi Seveso III ettepanek, et laiendada direktiivi reguleerimisala ka naftapuurtornidele ja veealustele torujuhtmetele, mis paiknevad merepõhjas/allpool merepõhja ja nafta- või gaasileiukohtade uurimise kõikidele etappidele kuni puuraugu kasutuselt kõrvaldamiseni; väljendab heameelt Seveso II direktiivi läbivaatamist käsitleva komisjoni seletuskirja üle, milles komisjon teatab, et ta leiab kõige asjakohasema lahenduse keskkonnakaitsealaste õigusaktide tugevdamiseks;
11. märgib, et tööstusheidete direktiivi põhisätteid ei kohaldata avamerel nafta ja gaasi tootmisele³; soovib, et komisjon lisaks I lisa punkti 1 alapunktile 5 „avamerel nafta ja gaasi tootmise“, kui osa esimesest reguleerimisala läbivaatamisest, mis tuleb lõpule viia 31. detsembriks 2011, ning soovib, et saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli Euroopa büroo määratleks avamerel nafta ja gaasi tootmiseks parimad võimalikud tavad;
12. on rahul komisjoni kavatsusega vaadata läbi direktiiv 92/91/EMÜ ning nõuab ühistel standarditel põhinevat lähenemisviisi, et vältida ühe ettevõtte piires eri paikades tegutsevate töötajate erinevat kohtlemist; lisaks nõuab läbipaistvaid, tõhusaid ja kooskõlastatud eeskirju kõigi töötajate jaoks, kes tegelevad avamerel nafta ja gaasi tootmisega, samuti nii kehtivate õigusaktide tulemuslikkuse kui ka nende edasise ühtlustamise võimaluste hindamist;
13. palub Euroopa Liidul edendada kogu nafta- ja gaasitööstuse sektoris Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööohutuse ja töeteravishoiu juhtimissüsteeme käsitlevate suuniste (ILO-OSH 2001) kohaldamist;
14. hoiatab siiski, et õigusaktide tõhusus sõltub lõppkokkuvõttes selle rakendamise tõhususest asjaomaste Euroopa ja riiklike asutuste ja organite poolt, kes rakendavad, haldavad ja jõustavad asjakohaseid õigusakte; on veendunud, et komisjon peab jääma aktiivseks ja tagama, et liikmesriikide asutused järgiksid nõudeid;
15. rõhutab, et võrreldes rahvusvahelise ja Euroopa tasandiga on mõnes liikmesriigis juba olemas suurepäraseid turvamehhanismid;
16. rõhutab, kui oluline on korrapärase, mitmekesise ja range kontrolli läbiviimine kohalikke

¹ Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta; EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

² Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (KOM(2010)781).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll); ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

olusid tundvate sõltumatute ja asjakohase koolituse läbinud spetsialistide poolt; on veendunud, et ka käitajapoolse kontrolli korra üle peab järelevalvet teostama kolmas isik; toetab mõnede liikmesriikide poolt juba võetud meetmeid, et suurendada rangete kontrollimiste arvu; rõhutab, kui tähtis on riiklike asutuste sõltumatus ja võimalike huvide konfliktide läbipaistev lahendamine, millega inspektorid seoses võimalike tulevaste tööandjatega võivad kokku puutuda;

17. märgib, et kogunud inspektorite rakendamiseks on vahendid piiratud ja nõuab täiendavaid investeeringuid, et arendada välja kõiki liikmesriike hõlmav kvalifitseeritum inspektorite võrgustik; kutsub komisjoni üles uurima võimalusi liikmesriikide aitamiseks nende oma järelevalveasutuste väljaarendamisel;
18. rõhutab vajadust süsteemide järele, millega nähakse ette kontrolliasutuste tõhus kontrollitegevus, mille käigus kasutatakse uuenduslikke meetodeid, nagu tööaja või päästeoperatsioonide eriauditid, ning luuakse võimalus töötajate tervishoiu- ja ohutustingimuste rikkumise eest karistusi määrata;
19. märgib, et käitajapoolse kontrollimise korra üle peab toimuma nii kolmanda osapoole järelevalve kui ka kontrollimine ELi tasandil, samuti tuleb ELi tasandi kontrolli ja laevade auditit laiendada avamere nafta- ja gaasiplatvormidele;
20. tunnistab, et mõne vähem ulatuslikuma operatsiooni korral võivad liikmesriigid saavutada mastaabisäästu ühiste järelevalveasutustega;
21. rõhutab, et ELi tooteid käsitlevate õigusaktide mis tahes laiendamise käigus avamereplatvormide seadmetele tuleks arvesse võtta asjaolu, et arvestades tehnoloogia kiire arenguga, võivad üleliia normatiivsed spetsifikatsioonid kiiresti ajakohasuse kaotada;
22. on mures, et ELi tasandi nn kontrollijate kontrollija ei anna piisavat lisandväärtust, et õigustada pädevatelt riiklikelt asutustelt nappide reguleerimisvahendite äravõtmist; tunnistab siiski, et Euroopa Meresõiduohutuse Ametil on märkimisväärseid kogemusi, millest võib naftatööstusega seotud õnnetuste ennetamise-, järelevalve- ja avastustegevuse juures abi olla, ning leiab, et kogu ELis tuleks omavahel kooskõlastada andmete vahetamine, parimate tavade jagamine ja reageerimiseks kasutatavate ressursside koordineerimine; kutsub komisjoni üles uurima, kas avamerel töötamist reguleeriv üle-euroopaline asutus, mis ühendaks riiklike seadusandjaid (sarnaselt elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud ametile (BEREC) sidesektoris), võiks luua lisandväärtust ning tugevdada kõrgeimate standardite jõustamist ja rakendamist kogu Euroopas;

Ennetamine, teabe ja heade tavade vahetus

23. rõhutab piirkondlike algatuste kui mitmepoolse tegevuse esimese astme tähtsust ja on veendunud, et sellised foorumid, nagu Põhjamerel avameretegevust reguleerivate asutuste foorum, tuleks luua ka Vahemere, Läänemere ja Musta mere piirkonna liikmesriikide jaoks, et jälgida miinimumstandardite vastuvõtmist ja jõustamist; seoses sellega kiidab heaks komisjoni algatuse asutada Vahemerel avameretegevust reguleerivate asutuste foorum ja julgustab ELi mittekuuluvaid riike selles osalema; on seisukohal, et ELi jaoks vastu võetud standardid ja eeskirjades tuleks arvesse võtta keskkonnaalaseid kaalutlusi,

mis seonduvad süsivesinike uurimisega ELi mittekuuluvates piirkondades;

24. tunnistab, et erinevatel merealadel valitsevad erinevad tingimused, kuid on veendunud, et vajaduse korral peaksid foorumid omavahel piirkondlike algatusi kooskõlastama, et tagada parima tava kasutamine ELi tasandil; rõhutab, et komisjon peaks nendes foorumites mängima aktiivset rolli;
25. kiidab heaks komisjoni algatuse korraldada Euroopa Liidu / Põhjamerel avameretegevust reguleerivate asutuste foorumi ühised kohtumised, kuna see annab võimaluse vahetada parimaid tavasid üle kogu ELi; rõhutab, et osavõtjad peaksid neid kohtumisi väärtustama;
26. pooldab rahvusvahelise nafta- ja gaasiettevõtjate ühenduse otsust asutada Mehhiko lahe katastroofi järel ülemaailmne tööstuse reageerimisrühm; nõuab tungivalt, et see tegutseks informatsiooni jagades ja ametivõimudega suheldes läbipaistvalt;
27. rõhutab, et töötajate kaasamise programmidest on ohutuse küsimustes kasu; pooldab ettevõtjate, töötajate ja riiklike pädevate asutuste tugevaid sidemeid ning ühiseid algatusi tervishoiu, ohutuse ja keskkonnakaitse valdkonnas;
28. rõhutab, et avamerel nafta ja gaasi tootmisega kaasnevad suured ohud töötajate tervisele ja ohutusele, mille põhjuseks on aeg-ajalt äärmuslikud keskkonnatingimused, 12-tunnised vahetused ja isoleeritus, ning tõdeb, et selliseid erilisi töötingimusi ja eelkõige psühholoogilist stressi reguleeritakse ja tuleb jätkuvalt reguleerida, et kaitsta töötajaid ja viia miinimumini inimlike eksituste võimalus; seetõttu soovib luua töötajate jaoks nende riskidele vastav kindlustussüsteem ja vastastikune kindlustusselts;
29. osutab Ühendkuningriigi Töötervishoiu ja Tööohutuse Ameti viimasele Põhjamerel valitsevaid töötingimusi käsitlevale aruandele, mis näitab, et surmaga lõppenud ja raskete vigastuste arv on viimase aasta jooksul kahekordistunud ning oluline süsivesinike heide suurenenud kolmandiku võrra;
30. arvab, et tööandjate ja ametiühingute kaasamise ning töötajate aktiivse osaluse tagamise teel tuleb välja arendada ennetav tervishoiu ja ohutuse kultuur, eelkõige nendega nõu pidades, kaasates neid ohutusmenetluste väljatöötamisse ja rakendamisse ning teavitada neid võimalikest ohtudest; rõhutab, et tähtis on katsetada ja jälgida neid menetlusi kogu käsuliini ulatuses tagamaks, et ka tippjuhid saaksid õnnetuste või ohutusega seotud tõrgete puhuks väljaõppe ning kannaksid nende eest vastutust;
31. kutsub ettevõtjaid üles kohustuma kõigis oma organisatsioonides, nii avamerel kui ka bürookeskkonnas, järgima tõelist ohutuskultuuri; seetõttu pooldab korrapäraste koolitusprogrammide korraldamist kõigile alalistele ja lepingulistele töötajatele ning tööandjatele;
32. palub komisjonil kaaluda võimalust kehtestada ohtude vältimiseks ja vähendamiseks ühtsed kõrged ohutusnõuded ja -süsteemid, et minimeerida riske ning võimaldada vajadusel kiiret ja tulemuslikku reageerimist; nõuab samuti koolitusnõuete kehtestamist ELi liikmesriikides ohtlike tööülesandeid täitvatele töötajatele, sealhulgas töövõtjatele ja alltöövõtjatele ning nende nõuete ühtlustamist, et tagada nõuete ühtne rakendamine kõigis Euroopa vetes; palub komisjonil koos rahvusvaheliste partneritega aktiivselt uurida

võimalust käivitada töötervishoiu ja -ohutuse eeskirjade alane ülemaailmne algatus, milles nähtaks ette ka eeskirjade regulaarne ajakohastamine vastavalt tehnika arengule;

33. palub, et liikmesriigid lubaksid korraldada ainult sertifitseeritud ettevõttesiseseid või -väliseid koolitusi;
34. väljendab heameelt pädevate riiklike asutuste personalile mõeldud rahvusvaheliste vahetusprogrammide ja ühiste koolituskavade üle ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema algatusi toetavaid ettepanekuid;
35. nõuab rangete ohutus-, tervisekaitse- ja koolitusnõuete kohaldamist alltöövõtjate suhtes, kellel peab olema oma vastutusvaldkonnas hooldus- ja ehitusülesannete täitmiseks nõutav kutsekvalifikatsioon; nõuab töötajate, sh töövõtjate ja alltöövõtjate, samuti töötajate organisatsioonide teavitamist kõigist tööga seotud riskidest enne tööde teostamist;
36. rõhutab, et äärmiselt suured tervise- ja ohutusriskid ähvardavad ka töötlemisprotsessi muude etappidega hõivatud töötajaid nii avamererajatistel kui ka maismaal; palub liikmesriikidel laiendada oma õigusnorme ka nendele töötajatele;
37. nõuab, et avamerel nafta ja gaasi tootmisega tegelevatele töötajatele võimaldataks korrapäraselt eriravi ja tervisekontrolli; soovib kontrollida töötajate vaimset ja füüsilist tervist vähemalt kord aastas;
38. nõuab, et kinnitataks mehhanism töötajate kogetavate riskide hindamiseks ning et hindamise tulemusi võetaks arvesse töötajatele palga arvestamises;
39. kutsub ettevõtjaid üles järgima parimat tava tööohutusesindajate osas; töötajad peaksid saama valida tööohutusesindaja, kes on kaasatud tegevuse ja otsuste langetamise protsessi kõigil tasanditel; on arvamusel, et töötajatel peaks olema võimalik pädevatele ametiasutustele turvanõuete rikkumisest anonüümselt teada anda, ning samas peaksid nad olema kaitstud ahistamise eest;
40. pooldab suuremate jõupingutuste tegemist parimate tavade vahetamisel liikmesriikide vahel reguleerimise, standardite ja menetluste ning õnnetusjuhtumitest teatamise ja nende ohjamise valdkonnas, sh teaduslikud arvamused, käitamisohutus ja keskkonnakaitse-eeskirjad, riskijuhtimine, reageerimismenetlused jne;
41. tunnistab, et teavet juba vahetatakse nii reguleerimisrühmade kui ka kaubanduspartnerluste ja ühissettevõtete kaudu; on veendunud, et ohutus ei ole kellegi ainuõigus;
42. kutsub riiklikke pädevaid asutusi õnnetusjuhtumitest teavitamise kaudu saadud teavet koondama, jagama ja avaldama, võttes sealjuures nõuetekohaselt arvesse ärihuvisid, et õnnetusjuhtumitest saaks õppust võtta; tunnistab, et olemasolevate tavade ja õnnetusjuhtumitest teavitamise koondamine ja täiendav kooskõlastamine võivad aidata tagada läbipaistvust ja järjepidevust üle kogu ELi; kõnealust teavet tuleks jagada võimalikult kiiresti pärast õnnetusjuhtumit ning see peaks muu hulgas sisaldama andmeid personaliga toimunud õnnetusjuhtumite, masinarikete, süsivesinike heite ja muude murettekitavate vahejuhtumite kohta; pooldab rahvusvahelisi algatusi, sh G20 tööühma,

mis aitavad tagada ülemaailmsel tasandil laialdast õnnetustest teavitamist ja vajalikke parandusmeetmeid;

43. on veendunud, et komisjon peaks hindama olemasolevate teabekanalite tõhusust, ratsionaliseerimise vajadust ja/või vajadust kehtestada uued rahvusvahelised eeskirjad, võttes nõuetekohaselt arvesse sellega kaasnevat halduskoormust;

Puurimisluba ja puurimisega nõusolek

44. märgib, et puurimisluba ja puurimisega nõusoleku andmine on kaks eri asja ja et loa omanik ei tohi olla puurimist teostav ettevõtte; on veendunud, et pärast loa andmist ja enne puurimistegevuse alustamist tuleb ette näha nn regulatiivsed pidepunktid;
45. soovib kõigides liikmesriikides lahutada loa andmine tervishoiu- ja ohutusalaalastest ülesannetest; on veendunud, et komisjon peaks töötama koos liikmesriikidega, et luua ühised, läbipaistvad ja objektiivsed loa andmise kriteeriumid, mis tagavad, et loa andmine on eraldatud tervishoiu- ja ohutusalaalastest ülesannetest, et vähendada huvide konflikti ohtu;
46. märgib, et märkimisväärne hulk rajatisi ELi vetes vananevad; kiidab heaks katsetused parandada olemasolevatel platvormidel varade terviklikkust;
47. on seisukohal, et nafta- ja gaasiettevõtjatelt tuleb tegevusloa väljastamise käigus ja avamereprojektide kogu toimimisaja vältel (uuringute, tootmise ja kasutuselt kõrvaldamise etapid) nõuda piisava rahastamisvõime tõendamist, millega on tagatud nende konkreetse tegevuse tulemusel tekkiva keskkonnakahju (sealhulgas ulatusliku mõjuga, kuid väikese tõenäosusega sündmustest põhjustatud kahju) likvideerimine ja hüvitamine kas antud tööstusharu mõne kohustusliku vastastikuse garantiiskeemi kaudu, kohustusliku kindlustuse kujul või mõne kombineeritud skeemi kaudu, mis tagab rahalise tagatise;

Valmisolekukavade koostamine

48. pooldab konkreetseid tegevuskohapõhiseid valmisolekukavasid, milles oleks välja toodud ohud, võimalike saasteallikate hinnang ja mõju, olukorrale reageerimise strateegia üldjooned ja võimalike rõhuvähenduspuuraukude puurimise kavad; soovib, et käitajad, kes saavad loa, peaksid loa saamise tingimusena viima läbi keskkonnamõju hindamise ning esitama oma valmisolekukavad vähemalt kaks kuud enne tegevuse alustamist; keeruliste puurkaevude või probleemsete kaevandamistingimuse korral tuleks valmisolekukava hinnata, selle üle nõu pidada ning see tuleks heaks kiita samaaegselt teiste regulatiivsete heakskiidumenetlustega (nt keskkonnamõjude või puuraukude projekterimisega seotud menetlused); mingil juhul ei tohi tegevust alustada enne valmisolekukava heakskiitmist liikmesriigi poolt, kus tegevust hakatakse läbi viima; riiklik pädev asutus peab valmisolekukavad avaldama, võttes nõuetekohasel määral arvesse andmekaitset;
49. kutsub liikmesriike üles koostama, muutma või ajakohastama riiklikke valmisolekukavasid, milles täpsustatakse käsuliinid ja -mehhanismid seoses riiklike ja ettevõtete vahendite kasutamisega lekke korral; kutsub liikmesriike üles tegema omavahel ja ELiga piirnevate riikidega koostööd piirkondlike valmisolekukavade koostamiseks;

nõuab nende kavade edastamist Euroopa Meresõiduohutuse Ametile;

50. märgib, et hiljutised sündmused on rõhutanud ohtusid, mida kujutavad endast meretranspordi ja merekeskkonna jaoks nafta- ja gaasivarude uurimine ning nafta ja gaasi tootmine avamerel; on arvamisel, et Euroopa Meresõiduohutuse Ameti reageerimissuutlikkust tuleb selgesõnaliselt laiendada nii, et see hõlmaks kõnealuste tegevuste põhjustatud saaste ennetamist ja sellele reageerimist;
51. soovib, et Euroopa Meresõiduohutuse Ameti andmekogud, mis käsitlevad olukorrale reageerimise vahendeid, peaksid hõlmama kõiki asjakohaseid avalikke ja ettevõtete vahendeid, et Euroopa Meresõiduohutuse Amet saaks vajadusel suurõnnetuse korral paremini täita koordineerivat rolli;
52. soovib, et kõikvõimalike lekete sulgemiseks saadaval olevad seadmed peaksid moodustama olulise osa valmisolekukavadest ning olema kättesaadavad rajatiste läheduses, et suurõnnetuse korral saaks neid kiiresti kasutusele võtta;
53. nõuab tungivalt, et ettevõtted jätkaksid vahendite eraldamist teadus- ja arendustegevusele, mis on seotud õnnetuste ennetamise ja nende tagajärgede kõrvaldamise uue tehnoloogiaga; rõhutab, et enne kui katastroofile reageerimise tehnoloogia lisatakse heakskiidetud valmisolekukavasse, tuleb seda sõltumatult testida, hinnata ja heaks kiita;
54. peab oluliseks viia läbi sihtotstarbelisi ja uuenduslikke teadusuuringuid, et puurimisplatvormidel toimuva tegevuse ja seiskamiste jälgimiseks saaks hakata kasutama automaatsüsteeme, mis aitaks suurendada puurimise, käitlemise ning tuleohutussüsteemide usaldatavust äärmuslikes ilmastikuoludes;
55. pooldab keemiliste dispergaatorite ranget kontrolli, jätkuvat katsetamist ja keskkonnamõju hindamist (samuti selliste hädaolukorras toimimise kavade hindamist, milles nähakse ette keemiliste dispergaatorite kasutamine), et tagada lekke korral nende sobivus ja hoida ära kahjulik mõju inimeste tervisele ja keskkonnale; kutsub komisjoni üles tagama kõnealuste kemikaalide mõju põhjalikuma uurimise, vajadusel ELi teadusprogrammide kaudu;

Reageerimine suurõnnetuste korral

56. tunnistab, et põhiliselt vastutavad suurõnnetustele reageerimise eest ettevõtjad; väljendab heameelt ettevõtjate ühisalgatuste üle, mille eesmärk on välja töötada, koondada ja võtta kasutusele vahendid naftaleketega võitlemiseks; rõhutab, et avalik sektor täidab olulist rolli katastroofile reageerimise reguleerimises, ohutuses ja koordineerimises;
57. soovib pöörata rohkem tähelepanu süstemaatilisele koolitusele, eriti katastroofile reageerimise seadmete praktilise kasutuse alasele väljaõppele;
58. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tagama, et loa andmise süsteem hõlmaks rahastamisvahendite kaitsmist, mis sobib selle tagamiseks, et suurte õnnetusjuhtumite korral saab kohe rakendada vajalikke rahastamisvahendeid, et hüvitada majanduslik, sotsiaalne ja keskkonnakahju, mille kutsus esile nafta- või gaasileke;
59. tunneb heameelt komisjoni jõupingutuste üle laiendada Euroopa Meresõiduohutuse Ameti

pädevust selliselt, et see ei hõlmaks mitte ainult laevu, vaid ka avamererajatisi;

60. märgib, et Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ekspertteadmiste ja vahendite kasutamine määratakse kindlaks läbivaadatud Euroopa Meresõiduohutuse Ameti määrusega, kuid seda tuleks sõnaselgelt laiendada nii, et see hõlmaks nafta ja gaasi otsingutest põhjustatud saaste ennetamist ja sellele reageerimist, ning see peaks vajadusel olema kättesaadav kogu Euroopa Liidus ja naaberriikides;
61. on veendunud, et ELi tasandil väljaarendatud reageerimis- ja järelevalvevahendeid, st Euroopa Meresõiduohutuse Ameti valve-naftatõrjelaevade võrgustikku ning CleanSeaNeti naftalekke kontrollimise ja avastamise süsteemi saab kasutada avamere rajatistel toimuvate vahejuhtumite/õnnetuste korral;
62. soovib kasutada Euroopa Meresõiduohutuse Ameti teenust CleanSeaNet, et jälgida naftaplatvorme ja ebaseaduslikku heidet laevadelt; tunnistas, et 50 % praegu CleanSeaNeti poolt edastatud kujutistest saab kasutada naftaplatvormide järelevalveks;
63. soovib seetõttu Euroopa Meresõiduohutuse Ameti valve-naftalekkele reageerimise valvelaevade teenustevõrgustiku kasutamist pärast järgmiste asjaoludega arvestamist:
 - a) kõik laevad ei saa töötada keskkonnas, kus süttimispunkt on alla 60°;
 - b) lepinguid tuleb parandada nii, et need lubaksid pikemaajalisi naftatõrjeoperatsioone;
 - c) tuleb kaotada lüngad praeguses võrgustikus;
 - d) uurida uute tehnoloogiate, nagu naftavõrkude, kasutuselevõtu võimalusi;
64. kordab komisjonile esitatud palvet teha võimalikult pea ettepanek ELi kodanikukaitse mehhanismil põhineva ELi kodanikukaitseüksuse loomiseks ja koos liikmesriikidega Euroopa tegevuskava väljatöötamiseks, mis ühendaks konkreetseid mehhanisme, millega määratakse kindlaks vastumeetmed, mida EL saab võtta avamererajatiste, sealhulgas allpool merepõhja paiknevate veealuste gaasi/nafta torujuhtmete tekitatud ulatusliku reostuse korral;
65. tunnustab järelevalve- ja teabekeskuse¹ rolli liikmesriikide ja ettevõtete hädaolukorras reageerimise süsteemide täiendamisel;
66. toetab innovaatilisi teenuseid, mis on suunatud merendussektorile; tunneb heameelt komisjoni ja liikmesriikide arutelu uue e-merenduse alase algatuse üle, mis rajaneb SafeSeaNeti projektil ning on veendunud, et see võiks tuua avamere nafta- ja gaasitööstusele edasist kasu ohutuse alal;
67. rõhutab, et iga mereala jaoks peab olema alati saadaval piisaval hulgal seadmeid, et suurtele, halvima stsenaariumiga naftaleketele saaks reageerida konkreetsel merealal ja mitte ainult ELi vetes;

¹ Komisjoni alluvuses tegutsev järelevalve- ja teabekeskus.

68. kutsub komisjoni üles tagama, et teatises „Merealased teadmised 2020”¹ kavandatud mereandmete parema haldamise käigus ning määruse ettepanekus, millega luuakse integreeritud merenduspoliitika edasiarendamist toetav programm², võetakse arvesse vajadust pidada saasteriskide üle asjakohast järelevalvet, et ohu korral saaks vajaliku tegevussuuna õigeaegselt kindlaks määrata;
69. palub komisjonil koostada ettepanek avaliku litsentsi alusel töötavate avamererajatiste käitajate kogutud teaduslikult põhjendatud teadmiste kättesaadavaks tegemiseks pädevatele asutustele, kasutades seoses teatisega „Merealased teadmised 2020” väljatöötatud standardeid ja protokolle, et hõlbustada avalikku kontrolli ja edendada merekeskkonnaalaseid teadmisi;

Vastutus

70. nõuab tungivalt, et liikmesriigid jälgiksid finantsgarantii mehhanismide – ka kolmandatele isikutele tekitatava kahju kindlustamise vajaduse – kaalumisel seda, et nad seaksid kindlustustariifid vastavalt tegelikule ohule, mis tekib puurimise ja käitlemisega seotud raskustest, et mitte tõrjuda turult välja luba taotlevaid VKEsid, kuid tagaksid sealjuures siiski vastutuskindlustuse olemasolu;
71. rõhutab, et kuigi finantstagatise on põhimõtteliselt võimalik anda kindlustuse või ettevõtetevaheliste vastastikuste süsteemide kaudu, on oluline tagada, et käitajad tõendaksid, et neil on finantstagatise, mis katavad suurõnnetuse korral kõik puhastus- ja hüvitamiskulud, ning et riske ja vastutust ei suunataks väiksematele ettevõtetele, mis õnnetuse korral ennast suurema tõenäosusega maksejõuetuks kuulutavad; nõuab, et ühiste süsteemide kehtestamisel säilitataks stiimuleid kõikide tegevuste puhul riskidest hoidumiseks ja kõige kõrgemate võimalike ohutusstandardite järgimiseks;
72. tunnustab ühenduse fondide, nt Põhjamere OPOLi, kasutegurit ja nõuab selliste vahendite asutamist iga ELi mereala jaoks; nõuab käitajate kohustuslikku osalemist nendes fondides ja õiguskindluse tagamist, et pakkuda liikmesriikide, merendussektori, eriti kalurite, ja maksumaksjate rahustamiseks mõeldud turvaabinõusid;
73. rõhutab, et selliste skeemide, nagu OPOLi vabatahtlikkus piirab õiguslikku kontrolli nende üle ja seetõttu on veendunud, et selliseid fonde saaks tugevdada, kui muuta nendes osalemine üheks litsentsi saamise tingimuseks;
74. rõhutab, et sissemaksed peavad põhinema konkreetse tegevuskoha riskitasemel ja valmisolekukavadel ning olema nendega vastavuses;
75. palub komisjonil läbi vaadata 12. oktoobril 2010. avaldatud aruandes väljendatud seisukoht, mille kohaselt „ühtlustatud kohustusliku finantstagatise kasutuselevõtt ei ole praegu piisavalt põhjendatud”³; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks enne keskkonnastutuse direktiivi artikli 18 lõikes 2 määratud tähtaega aruande, mis sisaldaks

¹ Komisjoni teatis (KOM(2010)0461) „Merealased teadmised 2020: mereandmed ja -vaatlus aruka ja jätkusuutliku majanduskasvu huvides”.

² (KOM(2010)0494).

³ Komisjoni aruanne nõukogule ja Euroopa Parlamendile direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) artikli 14 lõike 2 alusel (KOM(2010)581).

ka asjakohaseid ettepanekuid direktiivi muutmiseks;

76. on seisukohal, et keskkonnavastutuse direktiivi¹ kohaldamisala tuleks laiendada selliselt, et mereveele ja bioloogilisele mitmekesisusele põhjustatud igasuguse kahju puhul järgitakse ja kohaldatakse rangelt „saastaja maksab” põhimõtet, et nafta- ja gaasiettevõtteid saaks nende põhjustatud keskkonnakahju eest vastutusele võtta ja nad hüvitaksid võimalikud kahjud ülempiirita täies ulatuses, mis tuleks tagada ettevõtjate hallatavate eraldistega;
77. nõuab keskkonnavastutuse direktiivi läbivaatamist ja selle reguleerimisala laiendamist kõikidele ELi merealadele merestrateegia raamdirektiivi² tähenduses;
78. palub, et komisjon alandaks keskkonnavastutuse direktiivi alusel kahjukkünniseid ja jõustaks range vastutuse, mis hõlmaks kõiki mereveele ja bioloogilisele mitmekesisusele tekitatud kahjusid, olenemata vastastikkusel või kindlustuskaitset põhinevatest ülemmääradest;
79. on seisukohal, et komisjon peaks kontrollima, kas keskkonnavastutuse raames on võimalik luua naftakatastroofide hüvitusfond, mis sisaldab kohustuslikke finantstagatise;
80. soovib liikmesriikidel kaaluda selliste hooletuse ja eeskirjade eiramise vastaste hoiatavate meetmete võtmist ja tugevdamist, nagu trahvid, lubade tühistamine ja töötajate kriminaalvastutusele võtmine; juhib sellegipoolest tähelepanu asjaolule, et selline mehhanism kehtis USAs enne naftaplatformi Deepwater Horizon leket;
81. rõhutab, et enne puurimist tuleks ühetähenduslikult kindlaks määrata rahaliselt vastutavad pooled;

Suhted kolmandate riikidega

82. nõuab tungivalt, et ettevõtted rakendaks vähemalt ELi keskkonna- ja ohutusstandardeid või neile võrdseid standardeid, ükskõik millises maailma paigas nad ka ei tegutseks; on teadlik, et on raske kohustada ELi ettevõtteid kogu maailmas tegutsedes järgima ELi standardeid, kuid kutsub komisjoni üles uurima, millised mehhanismid võiksid olla kohased kindlustamiseks, et ELi ettevõtted töötavad kogu maailmas vähemalt ELi standardite kohaselt; on veendunud, et ettevõtete vastutus peaks olema selles valdkonnas peamiseks edasiviivaks jõuks ja et liikmesriikide litsentsimiskord võiks lubade andmisel arvesse võtta maailmas toimunud õnnetusjuhtumeid, mis puudutavad ettevõtteid, kui nende õnnetusjuhtumite kohta on olemas põhjalikud ülevaated; kutsub komisjoni üles koos ülemaailmsete partneritega edendama selliste kõrgete standardite järgimist;
83. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid osaleksid G20 raamistikus ka edaspidi avameretegevust käsitlevates algatustes, võttes seejuures arvesse ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS);

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprill 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta; ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv); ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

84. märgib ÜRO Keskkonnaprogrammi poolt OSPARi, Barcelona ja Helsingi konventsiooni raames algatatud kehtivate õigusaktide tähtsust, kuid tõdeb, et praegune rahvusvaheline õigus ei paku täielikku või järjekindlat raamistikku avamere naftapuurimise ohutus- ja keskkonnastandarditele ja seda võib olla raske jõustada;
85. rõhutab, kui tähtis on täielikult jõustada 1994. aasta ratifitseerimata Vahemere avamere protokoll, mis taotleb uurimis- ja käitlemistevõime tuleneva saaste eest kaitsmist;
86. nõuab tungivalt, et komisjon teeks aktiivselt koostööd muude ELi merealadega piirnevate riikidega, et nii reguleeriva raamistiku kui ka järelevalvega oleks tagatud sama kõrge ohutuse tase;
87. palub ELil teha koostööd asjaomaste kolmandate riikidega, kelle kodanikud ELi avamere nafta- ja gaasitootmisrajatistel teenuseid osutavad, samuti nende riikide töötajate ja tööandjate organisatsioonidega tagamaks, et ELi vetes tegutsevates kolmandate riikide ettevõtted järgiksid ELi töötingimuste ning tööohutuse ja tervishoiu alaseid õigusakte;
88. kutsub komisjoni üles algatama arutelu ka kolmandaid riike hõlmavate keskkonnakahjude eest vastutamise ja finantstagatiste valdkonna õigusaktide üle;
89. nõuab tungivalt, et komisjon töötaks partnerite ja naaberriikidega, et jõuda Arktikas kõigile toimingutele kehtiva erikorrani, pöörates hoolikat tähelepanu avamere tegevuste keskkonnasäästlikkusele ja vajalikkusele sellises haavatavas ja ainulaadses keskkonnas;
90. pooldab rahvusvahelisi kahepoolseid partnerlusi Euroopa naabuspoliitika tegevuskavade abil, mis muu hulgas julgustavad kolmandaid riike võtma vastu kõrgeid ohutusstandardeid; julgustab riike, kes ei ole veel Euroopa naabuspoliitikat täielikult aktiveerinud, seda tegema;
91. toetab ettevõtete juhitavaid projekte ekspertteadmiste edasiandmiseks eelkõige riikidele, kelle reguleeriv raamistik ei ole nii väljaarenenud;
92. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

SELETUSKIRI

Omamaised nafta- ja maagaasivarud annavad olulise panuse ELi energiatarbimisse ja energiajulgeolekusse. ELis toodetakse üle 90 % naftast ja 60 % gaasist avamerel.

See tegevus ei ole üle ELi võrdselt jaotunud ja suur osa tootmisest toimub Põhjamerel. ELis annab kaks riiki üle 80 % toornaftatoodangust¹, samas kui Norra toodab rohkem kui EU27 kokku.

Mitte kogu avamere nafta- ja gaasitootmine Euroopa vetes ei toimu ELi kontrolli all olevates vetes. Näiteks Vahemeres toimub märkimisväärne osa uute maardlate otsimisest Põhja-Aafrika ranniku, eeskätt Egiptuse ja Liibüa lähistel.

Katastroof Deepwater Horizonti naftaplatvormiga on sundinud kõiki, kes tegelevad nafta ja gaasi otsimise ja ammutamisega avamerel, oma tööstusharu ohutust ümber hindama. Lisaks teistele on ka BP Deepwater Horizonti naftalekke ja avamerepuurimise riiklik komisjon (National Commission on the BP Deepwater Horizon Spill and Offshore Drilling) esitanud mitmeid soovitusi, millest paljud on juba ellu viidud.

Mõju ELile ei ole nii selge; paljud Ameerika Ühendriikide valitsusele esitatud soovitused käsitlevad tavasid, mis teatavates ELi osades on olnud kasutusel juba üle 20 aasta. Euroopal on Põhjameres kauaaegne tootmine, mis sageli toimub hästi väljaarendatud maardlates, mille tegevuse üle tehakse järelevalvet arenenud ja edasiarenevas regulatiivses õigusraamistikus.

Üks esimesi soovitusi riikliku komisjoni aruandes on järgmine:

„Siseministerium peaks töötama välja ennetava, riski- ja tulemuspõhise käsituse, mis oleks kohandatud iga konkreetse rajatise, tegevuse ja keskkonnaga ning sarnaneks Põhjamerel „riskianalüüsi” kontseptsioonile.”²

Ettekirjutavad režiimid on oma olemuselt reageeriva iseloomuga ega aita kaasa poliitika ja tavade pidevale täiustamisele, mis on vajalik selleks, et pidada sammu järjest napimate ja vähem ligipääsetavate süsivesinike varude otsimisega tegeleva tööstuse arenguga. Selle asemel tuleks projekte hinnata üksikshaaval konkreetse kohaga seotud keskkonna- ja tehniliste tingimuste alusel. Kõrge rõhu ja/või kõrgete temperatuuridega kaevudega seotud ohud on teistsugused nende kaevude ohtudest, millesse nafta ammutamiseks on vaja rõhku lisada. Kuigi vee sügavus mõjutab kindlasti puurimise ja reostuse ennetamise meetmete tehnilist raskusastet, ei saa öelda, et igasugune „sügav meri” on ohtlik ja kogu „madal meri” on ohutu.

Riskianalüüs on riskipõhine ja konkreetse kohaga seotud käsitus, mille põhjal ettevõtjad peavad tõestama asjaomastele tervishoiu-, ohutus- ja keskkonnaasutustele, et kõiki riske on arvesse võetud ja vajalikud kontrollimehhanismid rakendatud. Kõik jääkriskid peaksid vastama ALARP põhimõttele³. Riskianalüüsi ja selle võimalikud edaspidised muudatused peaks kinnitama asjakohane asutus enne, kui alustatakse tegevust. Regulatiivsete „pidepunktidega” enne puurimist tagatakse, et tegevus ei ole automaatne ja sellega ei saa

¹ Ühendkuningriik ja Taani

² Lk 252.

³ As Low As Reasonably Possible

alustada enne, kui riske on kaalutud ja leevendatud.

Uute ettepanekutega ei tohi vähendada selliste liikmesriikides juba olemasolevate õigusnormide tõhusust, vaid pigem tuleks nendega saavutada parimate tavade laiendamine kõikidesse ELi vetesse ja tagada nende range rakendamine.

Ameerika Ühendriikides on lubade väljastamine ning tervishoiu- ja ohutusküsimused ühe ja sama asutuse pädevuses. See on tekitanud sisepingeid, segadust eesmärkide suhtes ja vastuvõtlikkust välismõjudele. Seetõttu on soovitatav, et liikmesriigid hoiaksid lubade väljastamise tervishoiu- ja ohutusküsimustest eraldi.

Õigusraamistiku üldiseloomu määramine on tähtis, kuid õigusaktid saavad olla mõjusad ainult siis, kui tagatakse nende täitmine. Seetõttu on korrapärane kontroll spetsialistide poolt, kes tunnevad hästi konkreetseid puurimistingimusi ja keda ettevõtjad usaldavad, vastavuse tagamisel äärmiselt suure tähtsusega.

Niisuguseid kõrgelt kvalifitseeritud ja eeskätt märkimisväärsete kogemustega kontrollijaid on vähe ja nad on õigusnormide täitmiseks väga olulised. Kõikides algatustes, milles kontrollijaid lähetatakse või vahetatakse või kus toimub piiriülene kontroll, tuleks selle tõsiasjaga arvestada ja väärtustada kontrollijaid seeläbi, et olulisi ressursse ei suunata mujale.

Kuigi liikmesriigid, kelle tootmine avamerel on piiratud, võivad kontrollifunktsiooni ühendamise saavutada mastaabisäästu, ei tohi see olla ettekääne nõrgema kontrolli tegemiseks. Tööstusharu maksab oma tegevuse reguleerimise kulud kinni; põhiküsimuseks on pigem regulatiivsete ressursside nappus, mitte nende maksumus.

Üks eritähelepanu vääriv antud tegevusalaga seotud kaalutlus on see, et puurkaevu ohutuseks nii maismaal kui ka avamerel on vaja alaliselt kaht kontrollitud barjääri. Seadmeid, nagu automaatsed sulgeseadmed, tuleb sageli kontrollida.

Teabevahetus

Tuleb teha kõik, et arendada dialoogi ja ergutada ühisalgatusi riiklike pädevate asutuste vahel, võttes eeskujuks NSOAFi¹.

Ka Vahemerel, Läänemerel ja Mustal merel võiks kasu olla sarnase iseloomuga foorumist, kus reguleerivad asutused hindavad tööstusharu suundumusi ja parimaid tavasid, reageerivad intsidentidele ja levitavad teadmisi, muu hulgas rahvusvaheliste auditiprojektide algatamisega ning luues töörühmi, kes korrapäraselt täiskogu foorumil aru annavad. Et nende foorumite töö oleks tulemuslik, tuleks neisse kaasata kõik asjaomased riiklikud pädevad asutused olenemata sellest, kas nad on ELis või sellest väljaspool.

Tuumatööstuses on intsidentidest teatamine Rahvusvahelisele Aatomienergiaagentuurile kohustuslik. ELi õigusaktide kohaselt tuleb teatada tsiviillennundusintsidentidest ning Teadusuuringute Ühiskeskuse määramisega keskandmebaasiks tagatakse, et kogu teavet oleks võimalik analüüsida ja levitada.

¹ North Sea Offshore Authorities Forum.

Kuigi intsidentidest teatamiseks on olemas mehhanismid¹ ja kuigi mitteregulatiivsete kanalite kaudu võidakse levitada teavet, millest õppida,² on siiski veel ruumi täiendavateks meetmeteks, eelkõige ülemaailmsel tasandil.

Riiklikud pädevad asutused peaksid koondama intsidentide kohta saadud teabe ja avaldama selle aegsasti, pöörates tähelepanu äriliselt tundlikule teabele.

Komisjon peaks enne uute piiriüleste algatuste vajaduse hindamist hindama olemasolevate teabekanalite tõhusust.

Töötajate kaasamine

Tugeva ohutuskultuuri loomiseks on ülioluline kaasata avameretöötajad tervishoiu- ja ohutusalgatustesse, sest just nemad on sageli need, kes kõige paremini näevad, mis takistab tervishoiu ja ohutuse parandamist.

Ühendkuningriigi programm Step Change in Safety loodi selleks, et luua tugev ohutusküsimustesse suhtumise kultuur, mis saavutataks töötajate kaasamise, ühtsete standardite väljatöötamise ja parimate tavade avaldamisega. Ohutuse parandamisel osutuvad tõhusaks sageli just need ettepanekud, milles soovitatakse vaid väikeste muudatuste tegemist käitumises. Arvestades aga, et suurimad ohud tekivad tüüpiliselt just nendes töötappides, kus on vaja inimese sekkumist (puurimine, hooldus jne), võib käitumise muutmine olla hindamatu väärtusega.

Ohutusalane väljaõpe

Avamere nafta- ja gaasitööstuse töötajate tervise- ja ohutusnäitajad on pidevalt paranenud. Töötajate ohutusele keskendumisel ei tohiks siiski tootmistegevusele kehtestatud korrast kõrvale kalduda, eelkõige seoses katastroofide ennetamise ja ohjamisega.

Range väljaõpe katastroofide ohjamise stsenaariumide alal on ülioluline. Näiteks on kogu maailmas juba tavaks saanud, et kõik puurimisega tegelevad töötajad peavad läbima puurkaevude käitamise teemalised kursused (mis sisaldavad väljaõpet katastroofidele reageerimise stsenaariumide alal).

Tundub, et paljud Deepwater Horizonsi katastroofiga seotud vead ohutuse vallas olid tingitud just nimetatud tegevusalaga seotud kultuurilistest aspektidest.

Halvimaks valmistumine

Tegevuskohaga seotud valmisolekukava esitamine, arutamine ja heakskiitmine peaksid olema regulatiivse protsessi tähtsaks osaks. Sellistes kavades tuleks määratleda potentsiaalsed ohud, hinnata reostusallikaid ja reostuse mõju ning kirjeldada reageerimisstrateegiat, mis võib hõlmata kaitsekaevu puurimise kavasid ja reageerimiseks vajalike seadmete loetelu.

¹ Nt OSPAR „Report on Discharges, Spills and Emissions”

² Nt. NSOAFi „ohutusbülletäänid”.

Enne valmisolekukava heakskiitmist ei tohi tegevust alustada. Keeruliste kaevude või puurimistingimuste puhul tuleks valmisolekukava hinnata üheaegselt muude seadusjärgsete heakskiidumenetlustega.

Deepwater Horizonsi katastroofi mõju oli sobivate reostuse likvideerimise seadmete nappuse tõttu ulatuslikum. Konkreetselt võiks antud katastroofist õppida, millised varusüsteemid ja reostuse likvideerimise vahendid tuleks kavandada. Teave selle kohta, kuidas paremini reageerida kriisile tulevikus, on üks peamisi aruteluteemasid sellistel foorumitel, nagu GIRG¹ ja OSPRAG². Ühisalgatused töötada välja asjakohased reostuse piiramise ja kogumise seadmed on juba kandnud vilja – OSPRAG tellis hiljuti sulgeseadme, mis peaks puuraugu Ühendkuningriigi mandrilaval toimuva lekke korral sulgema.

Töötusharu ja reguleerivad asutused peaksid tagama, et sarnased seadmed oleksid kasutada ka Vahemereel.

Kui Euroopa Meresõiduohutuse Ameti asutamismääruse läbivaatamise tulemusena lisatakse määrusesse ka avamere nafta- ja gaasitootmisest põhjustatud reostuse likvideerimine, peaks amet koondama andmed reageerimiseks vajalike ressursside olemasolu kohta tööstuses ja vastavate riiklike vahendite kohta.

Parandusmeetmed

Esialgset reageerimist Deepwater Horizonsi katastroofile iseloomustavad segadus vastutusvaldkondades ja riigi kontrolli puudumine ning avalikkusele antava teabe vastuolulisus.

ELis toimuv liikmesriigi jaoks piisavalt ulatuslik naftaleke sunniks liikmesriike välja töötama riiklike valmisolekukavasid, milles on täpsustatud käsustruktuurid, sidekanalid ja kavad riiklike ja tööstusettevõtete vahendite kasutamiseks.

Vastutus

Iga katastroofi potentsiaalset maksumust mõjutavad mitmed tegurid, mis on seotud puuraugu iseloomuga (reservuaari suurus, rõhk, temperatuur jne), keskkond üldisemalt ja reageerimise laad, eeskätt selle kiirus.

ELis põhineb keskkonna-alane vastutus „saastaja maksab” põhimõttel. On vaja õigusmehhanismi, mis tagaks, et käitajal oleksid enne tegevuse alustamist piisavad rahalised vahendid selle nõude ja ka muude kohustuste täitmiseks.

Siiski ei tohi õiguslikud tõkked selles valdkonnas olla nii suured, et see tegevusala jääks suletuks väiksematele, sageli kitsamalt spetsialiseerunud ettevõtjatele. Kui suured rahvusvahelised ettevõtted leiavad järjest sagedamini, et mõne sissetöötatud maardla edasine käitamine on ebamajanduslik, siis väiksemad ettevõtjad võivad need sageli üle võtta, säilitades niiviisi investeeringud ja laiendades tootmist. Järjepidev investeerimine on

¹ Global Industry Response Group

² Oil Spill Prevention and Response Group

ülioluline, et aidata peatada tootmise vähenemist ELi vanemates avamere nafta- ja gaasimaardlates.

Oligopol avamere nafta- ja gaasitootmises ei täida ELi majanduslikke, keskkonna-alaseid ja energiavajadusi just kõige paremini.

OPOL on Põhjamere vastastikune tagatisskeem, millega kohustatakse ettevõtteid aktsepteerima ranget mittesüülist vastutust reostamisega tekitatud kahju eest ning hüvitama parandusmeetmed, kusjuures praegu on vastutuse piirmäär 250 miljonit USA dollarit intsidendi kohta.¹

Selline skeem annab mehhanismi nõuete õiges järjekorras rahuldamiseks ja stiimuli kõigile osapooltele võtta kohe kasutusele parandusmeetmed. Riski vastastikune iseloom aitab tõsta käitajate omavahelist kontrolli ja järelevalvet. Skeem sõltub sarnastes kohtades tegutsevate osapoolte vahelisest usaldusest. OPOLi laiendamine muudes ELi meredes asuvatele avameremaardlatele tundub ebakohane, kuid arvestades sellest skeemist saadavat kasu, tuleks luua võrdväärset skeemid ka muudes ELi vetes tegutsevatele käitajatele.

Rahvusvaheline mõõde

ELi vete suhtes kohaldatakse suurt hulka rahvusvahelisi õigusakte. ELi tasandi meetmeid tuleks aga tervitada vaid siis, kui need annavad lisandväärtust.

Kuigi antud tööstusharu peaks tagama, et sama kõrgeid standardeid järgitakse kogu maailmas, oleks ebapraktiline muuta see kohustuseks ettevõtetele, kelle peakorter on ELis. Isegi kui jätta kõrvale võimalikud õiguslikud probleemid, ei suudaks riiklikud pädevad asutused ettevõtete tegutsemist üle kogu maailma kontrollida.

On ka küsitav, millist mõju avaldaks ülemaailmsetele ohutusstandarditele see, kui järjest suurem osa maailma tootmisest oleks kas valitsuste või riigile kuuluvate ja reguleeritavate riiklike ettevõtete kontrolli all.

Rahvusvaheliste pingutuste toetamine G20 tasandil – eeskirju, standardeid ja menetlusi puudutavate heade tavade jagamine – on palju parem ja realistlikum lähenemisviis. Tööstusel on täiendav roll ja selliseid skeeme, nagu PETRAD² tuleks julgustada, eriti kui nendesse kaasatakse arengumaad.

¹ See arv ei ole koguvastutuse ülemmäär.

² Norra tootjate kogemuste jagamine

21.6.2011

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS (*)

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

avamerele nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemide kohta
(2011/2072(INI))

Arvamuse koostaja (*): Corinne Lepage

(*)Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 50

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et Mehhiko lahe puurimisplatvormi Deepwater Horizon naftalekke tõttu tuleb ELil ettevaatus- ja ennetuspõhimõtet järgides kiiresti ja vastavalt vajadusele põhjalikult läbi vaadata oma õigusaktid ja õiguslik regulatsioon, mis käsitleb liidu territooriumil avamerel nafta ja gaasi tootmise ning puurimistegevusega seotud kõiki aspekte (sealhulgas ohutu edasitoimetamine merepõhjas või allpool merepõhja paiknevates veealustes torujuhtmetes); tunneb sellega seoses heameelt, et komisjon soovib ELi olemasolevates õigusaktides eksisteerivad lüngad kiiresti täita;
2. märgib, et avamere nafta- ja gaasipuurtornidest põhjustatud õnnetustel on piiriülesed tagajärjed, ja õigustab seetõttu ELi meetmeid niisuguste õnnetuste ennetamiseks ja tagajärgede leevendamiseks;
3. märgib, et avamerel toodetakse naftat ja gaasi üha enam äärmuslikes tingimustes ja see võib kaasa tuua tõsiseid ja laastavaid tagajärgi mere ja rannikupiirkondade keskkonnale ja majandusele;
4. toetab komisjoni soovi ELi miinimumstandardite tõstmiseks; leiab, et ohutuse ja keskkonnaga seotud probleemid tuleb lisada kõikidesse õigusaktidesse ning kõikides avamerel nafta ja gaasi tootmise valdkondades tuleb kohaldada kõige kõrgemaid ohutus- ja keskkonnastandardeid;
5. hoiatab, et õigusaktide tõhusus sõltub lõpuks siiski sellest, milline on asjaomaste Euroopa ja riiklike asutuste ning organite pädevus õigusaktide rakendamisel, haldamisel ja jõustamisel; leiab, et komisjonil tuleb hoolikalt jälgida, kas liikmesriikide asutused

järgivad nõudeid;

6. märgib, et Arktikale tuleks pöörata eritähelepanu, sest tegemist on tundliku ja kliimamuutuste leevendamise suhtes olulise keskkonnaga;
7. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tugevdaksid ja süvendaksid kontrollimeetodeid ning vastastikust tõhusat koostööd ning seaksid sisse ELi siduvatel ohutusosalastel miinimumeeskirjadel põhineva ELi tasandi süsteemi kontrollijate kontrollimiseks, et tagada järelevalve ja seire sõltumatus ELi tasandil; leiab, et andmete kogumine, parimate tavade vahetamine ja vastumeetmeteks kasutatavate ressursside koordineerimine peaks toimuma ELi tasandil ning et lisaks tuleks edendada paremat koordineerimist pädevate riiklike asutuste vahel, et parandada heade tavade kogumist ja optimeerida lubade andmise menetlusi;
8. märgib, et mõningad nafta- ja gaasiettevõtted tegutsevad ELis ja maailmas riiklike reguleerivate nõuete tõttu erinevate ohutusstandardite alusel; nõuab, et komisjon algataks koos liikmesriikidega esiteks avamere nafta- ja gaasitööstust käsitleva õigusraamistiku laiahaardelise läbivaatamise ning teiseks ühtlustaks koos liikmesriikidega erinevad ohutusstandardid võimalikult kõrgel miinimumtasemel, et tagada ettevõtjate jaoks õiguskindlus ning:
 - parima tava muutumine normiks kogu ELis ning et
 - õnnetuse korral võimalikult suur kaitse;

Nende eesmärkide saavutamiseks nõuab komisjonilt tungivalt, et ta kaaluks, kas kehtestada uusi õigusakte, mis on suunatud avamerel nafta ja gaasi tootmise kõikidele etappidele (uuringu-, tootmis- ja käigust mahavõtmise etapp), või täiendada ja tugevdada kehtivaid õigusakte, nii et need kataks avamerel nafta ja gaasi tootmist;

9. on veendunud, et nõuetekohase keskkonnakaitse ja merede nõuetekohase seisundi tagamiseks seoses nafta ja gaasi leiukohtade uurimise, nafta ja gaasi tootmise ja edasitoimetamisega on samuti vajalik igakülgne ja aktiivne koostöö kolmandate riikidega (eriti nendega, kel on Euroopa Liiduga ühine merepiir);

ELi katastroofidele reageerimise võime tõhustamine

10. kordab komisjonile esitatud palvet teha võimalikult pea ettepanek ELi kodanikukaitse mehhanismil põhineva ELi kodanikukaitseüksuse loomiseks ja liikmesriikidega üheskoos Euroopa tegevuskava väljatöötamiseks, mis ühendaks konkreetseid mehhanisme, millega määratakse kindlaks, milliseid vastumeetmeid on ELil võimalik avamererajatiste, sealhulgas allpool merepõhja paiknevate veealuste gaasi/nafta torujuhtmete tekitatud ulatusliku reostuse korral võtta;
11. kutsub komisjoni üles tagama, et teatises „Merealased teadmised 2020”¹ kavandatud mereandmete parema haldamise käigus ning esitatud määruses, millega luuakse

¹ Komisjoni teatis (KOM(2010)0461) „Merealased teadmised 2020: mereandmed ja -vaatlus aruka ja jätkusuutliku majanduskasvu huvides”.

integreeritud merenduspoliitika edasiarendamist toetav programm¹, võetakse arvesse, et saasteriskide üle tuleb pidada asjakohast järelevalvet, et ohu korral oleks võimalik asjakohane tegevussuund kiiresti kindlaks määrata;

12. palub komisjonil koostada ettepanek avaliku litsentsi alusel töötavate avamererajatiste käitajate kogutud teaduslikult põhjendatud teadmiste kättesaadavaks tegemiseks vastutavatele asutustele, kasutades teatisega „Merealased teadmised 2020” seoses välja töötatud standardeid ja protokolle, et soodustada avalikku kontrolli ja suurendada merekeskkonnaalaseid teadmisi;
13. nõuab, et nafta- ja gaasiettevõtted eraldaksid 5 % oma teadus- ja arendustegevuse vahenditest uutele ennetus- ja õnnetuste heastamise tehnoloogiatele; rõhutab, et enne katastroofidele reageerimise tehnoloogiate lisamist kinnitatud hädaolukorra tegevuskavadele on vaja neid sõltumatult katsetada, hinnata ja heaks kiita;
14. on seisukohal, et Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA) vastumeetmete vahendid peaksid hõlmama kõiki avalikke ja ettevõtete asjakohaseid vahendeid, nii et Euroopa Meresõiduohutuse Amet suudaks suurõnnetuse korral vajadusel kõige paremini täita koordineerivat rolli;
15. on seisukohal, et kõikide võimalike lekete sulgemiseks kättesaadavad seadmed peaksid olema hädaolukorra tegevuskavade oluline osa ja need seadmed peaksid olema kättesaadavad rajatiste läheduses, et suurõnnetuse korral saaks neid kiiresti ümber paigutada;

Keskkonnavastutuse kord ja finantstagatiste mehhanismid

16. on seisukohal, et keskkonnavastutuse direktiivi² kehtivusala tuleks laiendada, nii et mereveele ja bioloogilisele mitmekesisusele põhjustatud igasuguse kahju puhul järgitakse ja kohaldatakse rangelt „saastaja maksab” põhimõtet, et nafta- ja gaasiettevõtteid saaks nende põhjustatud mis tahes kahju eest vastutusele võtta ja nad hüvitaksid võimalikud kahjud ülempiirita täies ulatuses, mis tuleks tagada ettevõtjate hallatavate eraldistega;
17. nõuab keskkonnavastutuse direktiivi läbivaatamist ja selle rakendusala laiendamist kõikidele ELi merealadele merestrateegia raamdirektiivi³ tähenduses;
18. palub, et komisjon alandaks keskkonnavastutuse direktiivi raames kahjukünniseid ja jõustaks range vastutuse, mis hõlmaks kõiki mereveele ja bioloogilisele mitmekesisusele tekitatud kahjusid, olenemata vastastikkusel või kindlustuskaitsest põhinevatest ülemmääradest, ning soovib alustada kindlustusandjatega dialoogi siduvate ja kogu ELi hõlmavate kindlustussüsteemide üle, et tagada vastutuse teostamine;
19. on seisukohal, et komisjon peaks kontrollima, kas keskkonnavastutuse raames on

¹ KOM(2010)0494.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprill 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta; ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv); ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

võimalik luua naftakatastroofide hüvitusfond, mis sisaldab kohustuslikke finantstagatise;

20. rõhutab, et enne puurimist tuleks ühetähenduslikult kindlaks määrata rahaliselt vastutavad pooled;
21. on seisukohal, et nafta- ja gaasiettevõtjatelt tuleb tegevusloa väljastamise käigus ja avamereprojektide kõikidel etappidel (uuringu-, tootmis-, käigust mahavõtmise etapp) nõuda piisava finantsvõimekuse tõendamist, millega on tagatud nende põhjustatud keskkonnakahju, sealhulgas ulatusliku mõjuga, kuid väikese tõenäosusega sündmustest põhjustatud kahju likvideerimine ja hüvitamine – kas mõne antud tööstusharu kohustusliku vastastikuse garantiiskeemi kaudu, kohustusliku kindlustusena või mõne kombineeritud skeemi kaudu, mis tagab rahalise tagatise;
22. rõhutab, et kuigi finantstagatise on põhimõtteliselt võimalik anda kindlustuse või ettevõtetevaheliste vastastikuste skeemide kaudu, on oluline tagada, et ettevõtjad tõendaksid, et neil on finantstagatise, mis katavad suurõnnetuse korral kõik puhastus- ja hüvitamiskulud, ning et riske ja vastutust ei suunataks väiksematele ettevõtetele, mis õnnetuse korral ennast suurema tõenäosusega maksejõuetuks kuulutavad; nõuab, et ühiste skeemide kehtestamisel säilitataks stiimuleid kõikide tegevuste puhul riskidest hoidumiseks ja kõige kõrgemate võimalike ohutusstandardite järgimiseks;
23. tunnustab selliste ühenduse fondide, nagu Põhjamere OPOL kasulikkust ja nõuab selliste vahendite kasutuselevõtmist igal ELi merealal; nõuab, et käitajate jaoks oleks õiguskindluse tagamiseks nendes fondides osalemine kohustuslik, et anda liikmesriikidele, merendussektorile, eelkõige kaluritele ja maksumaksjatele kindlustunne;
24. palub komisjonil läbi vaadata 12. oktoobril 2010. avaldatud aruandes¹ väljendatud seisukoht, mille kohaselt „ühtlustatud kohustusliku finantstagatise kasutuselevõtt ei ole praegu piisavalt põhjendatud”; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks enne keskkonnastutuse direktiivi artikli 18 lõikes 2 määratud tähtaega aruande, mis sisaldaks ka asjakohaseid ettepanekuid direktiivi muutmiseks;
25. soovib liikmesriikidel lisaks rajatiste käitusloa tühistamisele ehk raskeimale karistusele kehtestada sobivad lisameetmed, millega muudetakse karistatavaks hooletus ohutuse alaste õigusaktide ja ohutuseeskirjade rakendamisel ja nende täitmatajätmine ning millega võimaldatakse korrapärast, kõikjal ELis ühtsetel meetoditel põhinevat kontrollimist;

ELi keskkonnalaste õigusaktide täiustamine

26. nõuab keskkonnamõju hindamise direktiivi² laiendamist, et lisada sellesse avamereprojektide kõik etapid (uuringu- ja tootmisetapp), nõuab keskkonnamõju hinnangutes erinõudeid seoses süvavete, keeruliste puuraukude ja probleemsete puurimistingimustega ning merepõhjas/allpool merepõhja paiknevates veealustes

¹ Komisjoni aruanne nõukogule ja Euroopa Parlamendile direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) artikli 14 lõike 2 alusel (KOM(2010)581).

² Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (muudetud); EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

torujuhtmetes nafta/gaasi edasitoimetamisega; lisaks peaks komisjon tagama, et riiklike asutuste heakskiidetud avamereprojektide keskkonnamõju hindamine sisaldaks korda, mida käitajal tuleb järgida tegevuse lõpetamise etapis; palub komisjonil vaadata läbi keskkonnamõju hindamist käsitlevad õigusnormid ja kehtestama nõude, et keskkonnamõju hindamise menetlused tuleb tellida kliendist sõltumatutelt ekspertidelt;

27. kutsub komisjoni üles uurima praegust reguleerivat raamistikku seoses olemasoleva puurimisinfrastruktuuri kasutuselt kõrvaldamisega ja selgitama vajaduse korral õigusaktide kaudu ettevõtjate kohustust tagada ohutu demonteerimine ning nende vastutust kasutuselt kõrvaldamisest tingitud keskkonnakahju korral ja keskkonnakahju korral, mida puurplatvormid põhjustavad pärast kasutuselt kõrvaldamist;
28. palub komisjonil kaaluda õigusaktides sisalduvate, maismaal esineva ohu ohjeldamist puudutavate usaldusväärsete põhimõtete (Seveso II¹ ja III²) laiendamist avamerel nafta ja gaasi tootmist käsitlevatele õigusaktidele; seni ning juhul, kui komisjon ei algata selliseid uusi konkreetseid õigusakte, palub komisjonil uuesti läbi vaadata direktiivi Seveso III ettepanek, et laiendada direktiivi kohaldamisala ka naftapuurtoornidele ja veealustele torujuhtmetele, mis paiknevad merepõhjas/allpool merepõhja ja nafta- või gaasileiukohtade uurimise kõikidele etappidele kuni puuraugu käigust mahavõtmiseni; väljendab heameelt Seveso II direktiivi läbivaatamist puudutava komisjoni seletuskirja üle, milles komisjon teatab, et ta leiab kõige asjakohasema lahenduse keskkonnakaitsealaste õigusaktide tugevdamiseks;
29. väljendab heameelt komisjoni ettepaneku üle laiendada EMSA volitusi ka sellise merereostuse korral, mille allikaks ei ole meresõidualused, vaid eelkõige nafta- ja gaasitootmisega seotud avamererajatised; on arvamusel, et hõlmata tuleb ka mobiilsed ja transpordiseadmed ning torujuhtmete terminalid; toetab komisjoni palvet võtta neid uusi ülesandeid arvesse ka EMSA eelarves ja töötajate arvus; on seisukohal, et EMSA volitusi tuleks laiendada, et need hõlmaksid keskkonnamõju hinnangute sõltumatut kolmanda isikuna auditeerimist ning avamerel nafta ja gaasi tootmisega seotud lubade andmist ning ettevõtjate korrapärasest kontrollimisest;
30. märgib, et tööstusheidete direktiivi³ põhisätteid ei kohaldata avamerel nafta ja gaasi tootmisele; soovib, et komisjon lisaks I lisa punkti 1.5 „avamerel nafta ja gaasi tootmine” esimesse kehtivusala läbivaatamisse, mis tuleb lõpule viia 31. detsembriks 2011, ja et saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli Euroopa büroo määratleks avamerel nafta ja gaasi tootmiseks parimad tavad;

Ühised kohustused kolmandate riikide suhtes ja rahvusvahelisel tasandil

31. kutsub komisjoni üles algatama arutelu ka kolmandaid riike hõlmavate keskkonnakahjude eest vastutamise ja finantstagatiste valdkonna õigusaktide üle;

¹ Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta; EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

² Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (KOM(2010)781).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll), ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

32. kiidab heaks komisjoni poolt liikmesriikidele tehtud ettepaneku nõuda ELis asuvatelt ettevõtetelt kõikjal maailmas tegutsedes ELi standardite järgimist; toetab komisjoni tahet hoogustada avamereohutuse alal naaberriikidega dialoogi ja koostööd, mille eesmärk on kehtestada uued ühised jõustamismeetmed, nagu käitiste inspekteerimine, ja tagada ELi vetega piirnevatel aladel samavõrra ranged ohutusstandardid; toetab komisjoni kavatsust ergutada piirkondlike foorumite/algatuste loomist ning Vahemere, Musta mere ja Läänemere pädevate asutuste võrgustike arendamist, võttes aluseks olemasolevad koostööstruktuurid, nagu Vahemere Liit;
33. toetab komisjoni eesmärki luua ülemaailmne süsteem, millega kehtestataks avamerel toimuvate uurimis- ja tootmistööde tarbeks ühised ohutuse ja jätkusuutlikkuse eesmärgid ja kutsub komisjoni üles töötama nii rahvusvahelisel tasandil kui ka koos naaberriikidega ühiste kõrgete ohutusstandardite suunas;

Arktika, keemilised dispergaatorid jne

34. palub komisjonil viia läbi avamerel nafta ja gaasi tootmise või nende leiukohtade uurimise tegevusloa nõuete põhjalik läbivaatamine ning teha ettepanek ELi tasandil miinimumnõudeid ühtlustada, sealhulgas sõltumatu kolmanda poole audit keskkonnatavadega seotud läbipaistvuse ja avalikustamise tagamiseks ja huvide konflikti riski vähendamiseks;
35. nõuab selle ainulaadse keskkonna tundlikkuse tõttu Arktikas avamerel nafta ja gaasi tootmisele ning leiukohtade uurimisele moratooriumi kehtestamist;
36. osutab Ühendkuningriigi Töötervishoiu ja Tööohutuse Ameti viimasele Põhjameral valitsevaid töötingimusi käsitlevale aruandele, mis näitab, et surmaga lõppenud ja raskete vigastuste arv on viimase aasta jooksul kahekordistunud ning oluline süsivesinike heide suurenenud kolmandiku võrra;
37. palub komisjonil asjakohased õigusaktid üle vaadata, et keelata avamereuuringud ja puurimine vähem kui 80 km kaugusel rahvusparkidest ja merekaitsealadest;
38. palub komisjonil avamereprojektide mõju hindamisel arvestada kahjulikku mõju avamere nafta ja gaasi tootmisest huvitatud piirkonna turismisektorile;
39. pooldab keemiliste dispergaatorite ranget kontrolli, jätkuvat katsetamist ja keskkonnamõju hindamist (ning keemiliste dispergaatorite kasutamist ettenägevate hädaolukorras toimimise kavade hindamist), et tagada nende sobivus lekke korral ja hoida ära mõju rahvatervisele ja keskkonnale; kutsub komisjoni üles tagama kõnealuste kemikaalide mõju põhjalikum uurimine, vajadusel ELi teadusprogrammide kaudu.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	15.6.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 46 -: 5 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnock, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Esther Herranz García, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Bill Newton Dunn, Alojz Peterle, Michail Tremopoulos, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Peter van Dalen

15.6.2011

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemide kohta
(2011/2072(INI))

Arvamuse koostaja: Pervenche Berès

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et avamerel nafta ja gaasi tootmisega kaasnevad suured ohud töötajate tervisele ja ohutusele, mille põhjuseks on aegajalt äärmuslikud keskkonnatingimused, 12-tunnised vahetused ja isoleeritus, ning tunnistab, et selliseid erilisi töötingimusi ja eelkõige psühholoogilist stressi reguleeritakse ja tuleb jätkuvalt reguleerida, et kaitsta töötajaid ja viia miinimumini inimlike eksituste võimalus; seetõttu soovitab luua töötajate jaoks nende riskidele vastav kindlustussüsteem ja vastastikune kindlustusselts;
2. on rahul komisjoni kavatsusega vaadata läbi direktiiv 92/91/EMÜ ning nõuab ühistel standarditel põhinevat lähenemisviisi, et vältida ühe ettevõtte piires eri paikades tegutsevate töötajate erinevat kohtlemist; lisaks nõuab kõigi avamerel nafta ja gaasi tootjate jaoks läbipaistvaid, tõhusaid ja kooskõlastatud eeskirju, samuti nii kehtivate õigusaktide tulemuslikkuse kui ka nende edasise ühtlustamise võimaluste hindamist;
3. rõhutab, et mõnedes liikmesriikides on juba olemas rahvusvahelise ja Euroopa tasandiga võrreldes suurepärased turvamehhanismid;
4. rõhutab, et on äärmiselt tähtis teha kindlaks parimad tavad nii tervishoiu ja ohutuse kui ka koolituse ja kutsekvalifikatsioonide valdkonnas;
5. rõhutab, et selliseid uuenduslikke meetodeid, nagu tööaja või päästeoperatsioonide eriauditeid, kasutavad kontrolliorganid vajavad tulemuslikke kontrollisüsteeme ning võimalust karistada töötajate tervishoiu- ja ohustustingimuste rikkumise eest;
6. arvab, et tööandjate ja ametiühingute kaasamise ning töötajate aktiivse osaluse tagamise teel tuleb välja arendada ennetav tervishoiu ja ohutuse kultuur, kusjuures eelkõige tuleb

töötajatega nõu pidada, kaasata nad ohutuseeskirjade väljatöötamisse ja rakendamisse ning teavitada neid võimalikest ohtudest; rõhutab, et tähtis on katsetada ja jälgida neid menetlusi kogu käsuliini ulatuses, tagamaks et ka tippjuhid saavad õnnetuste või ohutusnõuete rikkumise puhuks väljaõppe ja kannavad nende eest vastutust;

7. palub Euroopa Liidul edendada kogu nafta- ja gaasitööstuse sektoris Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööohutuse ja tervishoiu juhtimissüsteeme käsitlevate suuniste (ILO-OSH 2001) kohaldamist;
8. palub, et liikmesriigid lubaksid korraldada ainult sertifitseeritud firmasisesed või väliskoolitusi ning palub komisjonil koostada vastavad Euroopa sertifitseerimisstandardid;
9. on seisukohal, et kõik töötajad sõltumata nende tööülesannetest või lepingujärgsest seisundist peaksid avamererajatistel töötades täielikult tundma tervishoiu- ja ohutuseeskirju;
10. palub komisjonil kaaluda võimalust kehtestada ohtude vältimiseks ja vähendamiseks ühtsed kõrged ohutusnõuded ja -süsteemid, et minimeerida riske ning võimaldada vajadusel kiiret ja tulemuslikku reageerimist; nõuab ka ohtlike tööülesannete täitvate töötajate, sealhulgas töövõtjate ja alltöövõtjate koolitusnõuete kehtestamist ELi liikmesriikides ja nende ühtlustamist, tagamaks nõuete ühtse rakendamise kõigis Euroopa vetes; palub komisjonil koos rahvusvaheliste partneritega aktiivselt uurida võimalust käivitada tervishoiu- ja -ohutuse eeskirjade alane ülemaailmne algatus, milles nähtaks ette ka eeskirjade regulaarne ajakohastamine vastavalt tehnika arengule;
11. nõuab tungivalt, et komisjon suurendaks töötajate õigusi, kaitseks neid tagakiusamise eest ja tagaks neile võimaluse teatada anonüümselt pädevatele asutustele ohtudest või ohutusnõuete rikkumisest;
12. nõuab rangete ohutus-, tervisekaitse- ja koolitusnõuete kohaldamist alltöövõtjate suhtes, kellel peab olema oma vastutusvaldkonnas hooldus- ja ehitusülesannete täitmiseks nõutav kutsekvalifikatsioon; nõuab töötajate, sh töövõtjate ja alltöövõtjate, samuti töötajate organisatsioonide teavitamist kõigist tööga seotud riskidest enne tööde teostamist;
13. soovib arendada avamerel nafta ja gaasi tootmise küsimustes tihedamat koostööd Lääne- ja Põhjameri piirkonna vahel;
14. nõuab, et ELis alaliselt asuvad või siin tegutsevad ettevõtted kohaldaksid kõikjal maailmas samu tööohutuse ja tervishoiu eeskirju, ning et komisjon käivitaks koostöös nõukogu ja parlamendiga ülemaailmse algatuse nimetatud eeskirjade täiustamiseks nii ELis kui ka väljaspool seda, välja arvatud juhul, kui tegutsetakse riigis, kus kehtivad ELi omadest rangemad tööohutuse ja tervishoiu nõuded, mida tuleb sel juhul täita;
15. palub ELil teha koostööd asjaomaste kolmandate riikidega, kelle kodanikud ELi avamere nafta- ja gaasitootmisrajatistel teenuseid osutavad, samuti nende riikide töötajate ja tööandjate organisatsioonidega, tagamaks et ELi vetes tegutsevates kolmandate riikide ettevõtted järgivad ELi töötingimuste ning tööohutuse ja tervishoiu alaseid õigusakte;
16. rõhutab, et äärmiselt suured tervise- ja ohutusriskid ähvardavad ka töötlemisprotsessi

muude etappidega hõivatud töötajaid nii avamererajatistel kui ka maismaal; palub liikmesriikidel laiendada oma õigusnorme ka neile töötajatele;

17. nõuab, et avamerel nafta ja gaasi tootmisega tegelevatele töötajatele võimaldataks korrapäraselt eriravi ja tervisekontrolli; soovib kontrollida töötajate vaimset ja füüsilist tervist vähemalt kord aastas;
18. nõuab, et EL kaaluks võimalust asutada nafta- ja gaasitootmisesektori jaoks eraldi sõltumatu tervise- ja ohutusnõudeid reguleeriv organ;
19. nõuab süstemaatilisele teabekogumisele ja teaduslikele seisukohtadele tuginevat alalist riskiseiret, mis aitaks uusi ja tekkivaid riske ette näha;
20. palub läbipaistvuse suurendamist ja eriti seda, et avalikustataks kontrolliaruanded ning aruanded õnnetuste ja nende võimaliku mõju kohta rahvatervisele; soovib koguda see teave avalikku üleeuroopalisse koondisse;
21. nõuab töötajate kogetavate riskide hindamise mehhanismi kinnitamist ning hindamistulemuste arvesse võtmist töötajate palgaarvestuses.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	15.6.2011						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">36</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">8</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	36	-:	8	0:	0
+:	36						
-:	8						
0:	0						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Vilija Blinkevičiūtė, Sergio Gutiérrez Prieto, Roger Helmer, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jelko Kacin, Evelyn Regner, Emilie Turunen						

24.5.2011

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemide kohta
(2011/2072(INI))

Arvamuse koostaja: Eva Lichtenberger

ETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 191 peab kõigi selle valdkonna meetmete eesmärk olema kaitstuse kõrge tase, mis rajaneb muu hulgas ettevaatusprintsibil,
1. rõhutab, et täielik vastutus nafta ja gaasi tootmisel või nende leiukohtade uurimisel tekitatud kahju eest peab põhinema Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõikes 2 sätestatud põhimõttel „saastaja maksab”;
 2. on seisukohal, et kehtivates keskkonnastutust reguleerivates õigusaktides on mitmeid olulisi puudusi ning tuleb meelde tuua oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi tegevuse kohta naftamaardlate uurimisel ja nafta tootmisel Euroopas, milles parlament palus komisjonil kaaluda praeguste ELi õigusaktide (sealhulgas keskkonnastutuse direktiivi ja Seveso II direktiivi ning Erika-paketi ja meresõiduohutuse kolmanda paketi meetmete) sisu läbivaatamist ja reguleerimisala laiendamist ja/või uute õigusaktide vastuvõtmist, et võtta arvesse avameretootmisega seotud riske ning muuta rangemaks naftaga seotud õnnetuste korral vastutust käsitlevad eeskirjad;
 3. palub komisjonil viia läbi avamerel nafta ja gaasi tootmise või nende leiukohtade uurimise tegevusloaga seotud nõuete põhjalik läbivaatamine ning teha vajaduse korral ettepanekud ELi tasandil miinimumnõuete ühtlustamise kohta;
 4. nõuab tungivalt, et komisjon töötaks koos partner- ja naaberriikidega kõigi Arktikas

toimivate tegevuste jaoks välja erikorra ning pööraks seejuures tähelepanu avameretegevuste jätkusuutlikkusele ja selle vajadusele sedavõrd kergesti kahjustatavas ja ainulaadses keskkonnas;

5. soovib võimaluse korral hinnata hädaolukordadele reageerimise plaanide mõju (nt keemiliste pihustite kasutamine erakorralise meetmena);
6. väljendab heameelt komisjoni kavatsuse üle teha ettepanek keskkonnastutuse direktiivi muutmiseks, et hõlmata kogu kahju, mis on tekitatud kõikidele merealadele merestrateegia raamdirektiivi (direktiiv 2008/56/EÜ) tähenduses;
7. tunneb heameelt komisjoni jõupingutuste üle laiendada Euroopa Meresõiduohutuse Ameti pädevust selliselt, et see ei hõlmaks mitte ainult laevu, vaid ka avamererajatisi;
8. nõuab tungivalt, et komisjon lisaks keskkonnastutuse direktiivi kohustuslikku finantstagatist käsitlevad sätteid; märgib sellega seoses komisjoni valmisolekut taas kaaluda võimalust kehtestada kohustusliku finantstagatise nõue ja uurida olemasolevate finantstagatistvahendite ülemäärade piisavust;
9. kutsub komisjoni üles uurima kohustusi, mis seonduvad olemasoleva puurimisinfrastruktuuri kasutuselt kõrvaldamisega, ning täpsustama – vajaduse korral õigusaktide kaudu – ettevõtjate kohustust tagada infrastruktuuride ohutu kõrvaldamine ja nende vastutust tegevuse lõpetamisest tingitud keskkonnakahjude eest või keskkonnakahju eest, mida puurplatvormid põhjustavad pärast kasutuselt kõrvaldamist;
10. kutsub komisjoni üles läbi vaatama kehtivaid õigusakte, mille alusel avamere-naftatootmise litsentside valdajad võivad rajatisi rentida kolmandatele isikutele, et avamere-naftaplatvormidel toimivate õnnetuste ja katastroofide järgsetes tsiviilvaidlustes saaks kergemini tuvastada vastutust inimestele ja keskkonnale põhjustatud kahju eest;
11. nõuab tungivalt, et liikmesriigid arvestaksid meetmete võtmisel väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate erilist olukorda; nõuab sellega seoses, et väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel oleks kohustus omada vastutuskindlustust või olla ühisvastutusfondi liige.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Syed Kamall, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Piotr Borys, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, József Szájer
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Pablo Arias Echeverría

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	12.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 6 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Lena Ek, Ioan Enciu, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Antonio Cancian, Francesco De Angelis, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Holger Krahmer, Bernd Lange, Mario Pirillo, Vladimír Remek, Silvia-Adriana Țicău